

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.

Manuscripte nu se înapoiază

Sibiu, 12 Octomvrie st. v.

Sînt foarte presumptuoși concetățenii nostri maghiari.

După capitulațiunea dela Világos, în tot timpul regimului absolutist, și în urmă, pe timpul așa numitului „provvisoriu“, fiind nemulțumiți cu stările de lucruri ce se creaseră în patria noastră, ei nu numai au combătut guvernul, ci au și conspirat totodată contra monarhiei și contra Casei Domnitore. Pretutindenea, unde se ivesce vre-un curent ostil față cu monarhia noastră și față cu Casa de Austria, se ivesc și agenții lor, cari aveau, precum s'a vădit mai târziu, cele mai întinse legături și o foarte mare trecere aici în țeară. Ei conspiră cu revoluționarii italieni, se pun la dispozițiunea lui Napoleon III., intră în legătură secretă cu frații nostri de preste Carpați, fac în ajutorul războiului dela 1866 cauză comună cu Prusienii, și preamăresc până în ziua de astăzi pe Ludovic Kossuth, „marele exilat“.

Și oamenii, care le-au făcut toate aceste, au combătut și combat chiar și în ziua de astăzi cu cea mai neîmpăcată stăruință spiritul dinastic, oamenii, care au făcut și fac educațiunea revoluționară a Ungariei, tot ei își mai fac și iluziunea, că după enunțațiunile făcute de Maiestatea Sa, Regele constituțional al Ungariei, noi Români și în genere noi cetățenii nemulțumiți ai regatului ungar nu vom mai îndrăzni să manifestăm nemulțumirea noastră și să stăruim asupra drepturilor noastre.

Ca-și-când Maghiarii numai ei singuri ar fi în țeara aceasta oameni cu virtute bărbătească, ca-și-când numai Maghiarilor li s'ar conveni drepturi în țeara aceasta, ca-și-când legitima apărare numai pentru Maghiari ar fi legitimă.

Aderenții lui Kossuth, — nu guvernamentalii, nici așa numiții opoziționali moderați, — ci aderenții lui Ludovic Kossuth, oamenii cultului revoluționar încep proiectul de adresă, prezentat sînt acum

câteva zile dietei, cu următoarele frase omagiale:

„Cu cea mai mare bucurie și cu recunoștință a primit națiunea răspunsurile înțelepte și patriotice, pe care Maiestatea Voastră V'ați îndurat a le da deputaților ce Vi s'au prezentat în călătoria făcută cu ocaziunea manevrelor de toamnă, admoniând atât deosebitele confesiuni, cât și naționalitățile la înțelegere frățescă și la iubire plină de abnegațiune către patrie, și promițînd bunăvoința regală față cu tendințele, care sînt îndreptate spre consolidarea statului și spre promovarea comunității culturale“.

„Cu bucurie și cu recunoștință a primit întreaga națiune aceste cuvinte, și noi, reprezentanții ei aleși, privim ca o plăcută datorie a noastră, să fim, acum când avem onoarea de a ne adresa către Maiestatea Voastră, interpretii acestor sentimente, dorind ca toți aceia, cărora li s'au adresat părănșile admonițiuni înțelepte, să le asculte și să urmeze după ele“.

Această dorință o exprimă — cine? — aderenții lui Kossuth!

Ei bine! — n'au decât să se uite împregiurul lor, pentru-ca să se încredințeze, că efectul călătoriei Maiestății Sale prin țeară și în deosebi prin Ardeal nu este acela, pe care 'și-l dorea guvernul și îl doreau, precum se vede, și aderenții lui Kossuth.

Deși jigniți în libertatea lor de dezvoltare națională și agitați de o adîncă și legitimă nemulțumire, Români 'și-au impus în tot timpul călătoriei Monarhului lor o atitudine rezervată, calmă și respectuoasă, pentru-ca nu cumva fie amicii, fie — mai ales — inamicii monarhiei să presupună, că nesentimentul lor față cu actualul regim se resfrînge și asupra Coroanei.

Îndată însă ce Maiestatea Sa s'a despărțat din mijlocul nostru și ne vedem rămași ear' numai în fața guvernului, nemulțumirea legitimă se manifestă cu atât mai vîrtos. Căci dator este fiesce-care cetățean leal să tragă luarea aminte a concetățenilor sei, a cercurilor hotărîtoare din monarhie și a Coroanei asupra nemulțumirii, de care este agitată partea cea mare din cetățenii regatului ungar și să stăruie cu toată hotărîrea pentru curmarea

relelor, care au produs nemulțumirea aceasta.

Încă la anul 1848, când noi Români din Ardeal am sărit, întocmai ca și concetățenii nostri Croați, întru apărarea Dinastiei legitime, concetățenii nostri maghiari ne-au aruncat vorba, că sîntem numai niște unelte ale așa numitei „Camarile“. Și de atunci până în zilele noastre mereu ne-au aruncat vorba aceasta, când ne-am afirmat în viața publică a patriei noastre.

Acum, după cele petrecute la Cluj, nu mai pot să ni-o arunce.

Au putut și ei să se convingă, că era o mare minciună, când se dicea, că din apropierea „Burg“-ului din Viena sîntem încurajați, instigați ori poate chiar puși la cale să combatem actuala stare de lucruri.

Nimeni nu ne încurajază, nimeni nu ne instigă, nimeni nu ne pune la cale: facem ceea-ce facem din sentiment de datorie și mînați de legitima nemulțumire, pe care actuala stare de lucruri a produs-o în inimile noastre, mînați de pornirea noastră de dezvoltare firească.

Tocmai de aceea însă sîntem siguri, că atunci, când atât guvernul, cât și parlamentul din Budapesta nu țin seamă de stăruințele noastre egalitare, vom găsi ascultare la cercurile hotărîtoare din Viena, pentru care nu este și nu poate să fie indiferent, dacă maioritatea populațiunii din țerile coroanei ungare este ori nu mulțumită cu actuala stare de lucruri.

Nici odată porțile „Burg“-ului din Viena n'au stat închise și nu stau nici astăzi.

Dovadă scirea, pe care o comunică diarele din Budapesta relativ la reprezentațiunea către Coroană a consiliului comunal din Zagrabia.

Primarul a sîstat executarea hotărîrii luate de consiliul comunal, ear' guvernul a aprobat această sistare. Vice-primarul Enadak însă, cedînd stăruințelor maiorității din consiliu, s'a prezentat cu toate

aceste la cancelaria de cabinet a Maiestății Sale, care a primit reprezentațiunea.

Dar' ni se va dice, că ea nu va avea nici o urmare.

Cu atât mai rău pentru cei-ce guvernază!

Revistă politică.

Sibiu, 12 Octomvrie st. v.

Joi se va întruni noua Sobranie bulgară. De câte-ori intră în o nouă față viața politică a Bulgariei, foile rusesci află de bine a accentua din nou și într'un mod tot mai aspru punctul de plecare negativ al Rusiei. Astfel „Journal de St.-Petersburg“ scrie acum, în ajutorul deschiderii mării adunări naționale bulgare, următoarele: Viitoarele concluse ale adunării naționale bulgare vor forma cu un intermezzo mai mult, dar' nu se vor privi de nici o soluțiune. Pretinsa reprezentanță națională, care s'a format prin înșelăciuni și forță brutală, nu poate crea nici un lucru durabil. Prin urmare, cestiunea bulgară n'a făcut nici un pas înainte și sângele ce s'a vîrsat nu va pute servi drept cement între națiune și guvern. Foaia rusească dice în sfîrșit, că împărțirile streine despre stadiul negocierilor privitoare la Bulgaria sînt false.

În decursul alegerilor bulgare, 150 aderenți de ai lui Radoslavoff au scris o declarațiune și au adresat-o prințului Ferdinand. În declarațiunea aceea se spune, că ei au fost în exercicierea dreptului de alegere împedecați prin arestări violente, parte noaptea în locuințele lor, parte ziua pe strade și au fost amenințați cu bătai pentru cazul, că de altădată nu se vor supune necondiționat ordinilor comisarilor de poliție. Din această cauză subscrișii deneagă aleșilor districtului Sofia calitatea de reprezentanți adevărați și declară, că se vor adresa la suveranul țerii în speranță, că acesta, cel puțin în principiu, va apăra onoarea, viața și drepturile devotaților sei supuși și cetățenii pacinici. Declarații se numesc pe sine la sfîrșitul scrisoarei de: „supuși loiali și credincioși ai Alteței Sale Imperiale“.

„Le Nord“ din Bruxella anunță, că Rusia își va sista ori-ce acțiuni în Bulgaria și își va ținti de aci

Foița „Tribunei“.

Revista literară.

Stau vraf cărțile sosite în timp de trei ani și jumătate la redacțiunea „Tribunei“, vraful cresce mereu, și cu cât mai mare se face, cu atât mai greu ni-e sentimentul ce ne cuprinde, când privim la el.

Căci nu e destul, că anunțăm aceste cărți într-o scurtă notiță bibliografică, din care adeseori mulți dintre cetitori nu pot să-și facă nici măcar o idee mai vagă despre cuprinsul cărții anunțate: avem atât față cu autorii, cât și față cu publicul datorita de a cetii aceste cărți și de a-i face publicului o scurtă dare de seamă despre cuprinsul și despre valoarea lor.

Și numai arare-ori ni-a fost dat să ne putem împlini datoria aceasta.

Nu ne este acum dat să putem promite, că ni-o vom împlini de aici înainte; sperăm însă, că vom pute să împlinim mai mult decât ceea-ce putem promite.

Începem deocamdată cu „restanțele“, luând cărțile una câte una, pe apucate, în șirul, în care întemplantarea le-a îngrămădit pe masa noastră.

Ioan Ghica, Scrisori către V. Alexandri, carte apărută în editura librăriei Socec et. Comp. și executată în tipografia Socec și Teclu, preste șapte sute de pagine octav mic, în cicero, hârtie fină, tipar elegant, curat, cetef.

Scrisorile lui Ioan Ghica către V. Alexandri sînt publicului nostru, — din „Convorbiri Literare“, — atât de bine cunoscute, încât ni-e parcă și greu să mai vorbim despre ele și ar trebui poate să ne mărginim a spune, că cartea cuprinde, adunate la un loc, scrisorile risipite prin fasciculele celor din urmă câțiva ani ai „Convorbirilor“. Și totuși e ceva cu totul nou cartea aceasta. Abia acum, după-ce au fost adunate la un loc, scrisorile către V. Alexandri 'ni-se prezintă ca unul dintre produsele de mare valoare ale literaturii noastre. Ioan Ghica este unul dintre cei mai eleganți prosatori ai noștri: ca limbă, ca stil, ca manieră, scrisorile către V. Alexandri au să rămână timp îndelungat nu numai o lectură pe cât de plăcută și de interesantă pe atât de instructivă, ci totodată și un model de prosă ușoară. Au trecut timpurile, pe care autorul ni le descrie cu colori atât de vii în aceste scrisori, s'a sfîns societatea română a primelor decenii din secolul nostru, pe care el ni-o reamintesc cu atîta căldură; ori-și-cum vor fi fost însă acele timpuri, ori-și-cum va fi fost cea societate, în amintirea noastră rămâne ca o mîngăiere icoana plină de farmec, pe care ni-o dă Ioan Ghica despre impresiunile tinerețelor sale.

Ce a fost? — ce n'a fost? — Puțin ne pasă! Lucrul de căpetenie este ceea-ce ni-a rămas. Cine vrea să aibă parte din aceasta prețioasă rămășiță, să-și cumpere cartea și s'o cetească.

I. N. Papiniu ne dă în românește pe *Federic List, Sistem național de Economie politică*, cu o prefață de P. S. Aurelian și cu notițe privitoare la biografia marelui economist german, carte apărută tot la Socec et Comp., dar' executată în tipografia T. Göbl și Fii, 400 pagine în garm., octav mare, hârtie mai slabă, dar' tipar curat.

Traducerea, publicată mai înainte în „Țara Nouă“, nu este făcută după originalul german, ci după traducerea franceză a lui E. Richelot, ceea-ce scade cățva din valoarea lucrării.

„Prin astă lucrare, — dice Fr. List el însuși în prefața cărții sale, — nu am căutat să mă furîșez în vre-o savantă societate, nici să-mi dau titluri pentru vre-o catedră de economie politică, nici să-mi fac nume de autor al vreunei cărți de școală, nici să dau dovezi de aptitudine pentru vre-o funcțiune înaltă, am avut în vedere numai interesele naționale ale Germaniei; și un astfel de scop reclamă din parte-mi să-mi spun pe față convincțiunea fără amestec de cuvinte dulci sau lingușitoare pentru gustul și pentru mirosul cuiva, cuvinte vătămătoare țintei propuse; cu alte cuvinte 'mi-se impunea un stil mai înainte de toate popular.“

Cartea e deci destinată pentru publicul cel mare, are să fie cetită de toți oamenii ce doresc a fi lămuriți asupra cestiunilor de economie politică. Traducerea ei, așa cum ni-o prezintă dl I. N. Papiniu, are însă defectul, că este făcută în o limbă românească, ce-i drept, destul

de ceteată și de corectă, dar' nu destul de „populară“.

Altfel dl I. N. Papiniu a împlinit un gol de mult simțit în literatura noastră și cartea d-sale vrea să fie cetită de toți cei ce se mai interesează de ceva în lumea aceasta.

Nicolae Bălcescu, Istoria Românilor sub Mihai-Vodă Viteazul, cu note și prefață de A. I. Odobescu. E edițiunea a doua a cărții binecunoscute, mult cetite și mult lăudate pentru limba ei frumoasă și pentru avîntul puternic, cu care ne prezintă o frumoasă parte din istoria noastră națională. Academia Română a făcut edițiunea ieftină, anume pentru-ca ori-și-cine, și mai ales tinerimea, să-și poată înzestra biblioteca cu această operă prețioasă.

Năbădăile Cleopatrei

și
Frica de bucurie.

Când ții la un bărbat, când îl iubesci din suflet și veți, că vrea să te lase, așa e, că te apucă năbădăile?

Acesta e cazul Cleopatrei.

Constatînd, că tînărul Goulistan Bigarel caută cearta cu luminarea și vrea să-și dea cu piciorul ca să se însoare, Cleopatra încearcă să-l înduioșeze prin lacrimi până ce află numele viitoarei d-nei Bigarel. Apoi începe să pună în lucrare o serie de nădrăvâni spre a împedeca căsătoria.

înaintea privirilor mereu asupra Asiei centrale.

Reprezentanții austro-ungari-italieni pentru negocierile unei convenții comerciale și-au ținut la 22 Octombrie n. prima lor ședință. Italia a fost reprezentată prin Crispi, Grimaldi, Ellena, Luzzatti și Ranca, iar Austro-Ungaria prin Bruck, Kalchberg și Mihalovici. Ședința a deschis-o Crispi prin un discurs, exprimând dorința Italiei, de a menține și pe viitor pacea economică cu Austro-Ungaria. Aceasta stă — dice dl Crispi — în interesul ambelor state, ai căror reprezentanți vor afla la toată întâmplarea cu înțelepciune și moderațiune calea cea adevărată de a eși din eventualele greutăți. Bruck a răspuns în același sens. După ce ambasadorii și ministrii s'au retras, între reprezentanți s'a ținut o consultare scurtă în privința stabilirii unui mod de procedere. Amândouă părțile observă până acum încă o atitudine rezervată; dar' se pare că greutățile sânt mai mari, decât se credea întru început în partea austro-ungară.

Țărilor „Fremdenblatt“ i-se depeșează din Berlin în această privință, că guvernul german privește cu un interes viu la negocierile convenționale ce s'au început acum în Italia. Germania, înaintea de a-și începe negocierile cu Austro-Ungaria, voescă să se vadă odată în fața unei situații lămurite cu privire la Austro-Ungaria și Italia. Dacă Austro-Ungaria îi va succeda a căștiga acele concesii, care vor trebui să aibă o influență favorabilă asupra importurilor germane în Austro-Ungaria, atunci și Germania va lua măsurile corespunzătoare și se va îngriji de o legătură comercială-politică mai intimă cu Austro-Ungaria.

Scirile despre întrevăderea Țărilor cu împăratul Wilhelm primesc acum nouă nutriment prin sosirea principelui de repetiție-ori avutesc misiuni confidentiale la curtea din Berlin și pe care și Țărilor de mai înainte o trimisese acolo. Se crede, că împărțirile ei se raportează la călătoria Țărilor, și foile berlineze ventilează din nou această temă în înțelesul, că călătoria Țărilor, mai ales dacă ruta de călătorie corespunde numai cerințelor de comoditate, e politicesc lipsită de orice importanță. O persoană distinsă s'a exprimat: Ori vine, ori nu vine Țărilor, aceasta nu interesează pe diplomație. „Die Post“ se îndoesce de o vizită a Țărilor, și mai ales pentru-că panslavistii nu vor privi cu ochi buni la așa o vizită. E probabil, că la casă că Țărilor vine, guvernul rusesc, spre a-și spăla mâinile față de panslavistii, ar face o germaniei.

„Reichstag“-ul german se va întruni la 21 Noemvrie n. Deja într'una din primele ședințe va fi Bismarck

interpelat în privința situației externe, și el se va folosi atunci de privilegiu spre a lămuri rapoarturile cu puterile streine.

Cu privire la cestiunea Mafoco-lui, „Morning Post“ din Londra află, că între cabinetul englez și între cabinetele din Berlin, Viena și Roma nu există nici o divergență de păreri. La casă se va ține o conferență în Madrid, instrucțiunile reprezentanților puterilor centrale vor fi identice cu cele ale Marii Britanie.

Desbaterile adunării deputaților din Budapesta.

În ședința dela 22 Octombrie, primul ministru și ministrul de finance, Coloman Tisza a cerut expunerea de motive la proiectul său pentru reformarea politicii financiare.

Coloman Tisza, prezintă budgetul statului pentru anul 1888. Înșinările rău-voitoare ale opoziției îl determină să declare, că nici odată și nici în anul trecut nu s'a cheltuit mai mult decât se prevedea în budget. Dacă anul trecut guvernul a fost nevoit să înmulțească datorile statului, a făcut-o pentru-că trebuia s'o facă; și anume 7 milioane pentru înarmarea honveților, 52¹/₂ milioane pentru întregirea casei statului. Este adevărat, că ministerul comerțului a cheltuit mai mult decât era prevăzut în budget, aceasta însă s'a făcut pentru motivul, că starea sanitară prin părțile sudice ale țării era primejduită din cauza holerii ce sa ivit în Italia. Speră însă, că aceste cheltuieli se vor acoperi, făcându-se mai multe restricțiuni în cheltuielile aceluși minister în anul bugetar viitor. Chiar așa și la ministerul de comunicațiune, unde vom pute de acum încolo să facem economii considerabile. La ministeriile de justiție, de honveși și de instrucțiune și culte, probabil, că nu se vor pute face economii, dar' v' pot asigura, că nu se va cheltui mai mult decât se va prevedea în budget. V' previn însă, că la ministeriul de interne se vor face și cheltuieli extraordinare și anume: pentru subvențiunile teatrelor, pentru imprimări oficiale și pentru alte lucruri, cari nu le preved. Suma cheltuielilor extraordinare nu va fi mai mult ca 800.000 fl. Cât pentru venituri, cu bucurie pot constata, că contribuțiunile directe în proporțiune cu anul trecut s'au ridicat luna trecută cu aproape 50.000 fl. și v' pot promite, că la încheierea socotelilor anului bugetar vom observa o ridicare de 1 milion fl. Dl Tisza arată apoi, că deficitul anului 1887 este de 18¹/₂ milioane, prin urmare mai puțin ca anii trecuți. Pentru anul bugetar viitor se va reduce dela toate ministeriile numărul funcționarilor, mai multe instituțiuni agricole create în timpii din urmă se vor contopi sub o singură direcțiune; astfel apoi se vor face economii considerabile. Afară de aceasta deodată cu proiectul de buget se va prezenta și un alt proiect de lege relativ la urcarea dării de consum asupra cărnurilor, a berii ș. a., ceea ce are să dea un plus de aproape 2 milioane. Un al doilea proiect de lege privește urcarea timbrului și a competențelor și pune în perspec-

tivă un plus de 1¹/₂ milioane la venituri. Un al treilea proiect de lege se va ocupa cu urcarea veniturilor la monopolul tutunurilor, adică cu împedecarea contrabandei, cu oprirea producției de țigare și tuburilor de țigarete, cu urcarea competențelor de licențe pentru cultivarea tutunului ș. a. Din aceste măsuri va rezulta, ce e drept numai un plus de ceva mai mult ca un milion, dar' plusul din monopolul tutunului se taxează cu toate acestea la 3 milioane, pentru-că mână în mână cu aceste dispozițiuni legislative vor urma și o urcare a prețurilor mai multor țigări și țigarete. Plusul de venit ce se aștepta din contribuțiunea asupra zahărului și a spiritului rafinat, nu se proiectează pentru anul viitor, afirmându-se, că aceste două reforme asupra contribuțiunilor vor intra în viață toamna viitoare. Astfel prin încetarea datorințelor convenționale și prin acceptarea acestor proiecte de legi, bugetul se va termina la anul 1890 cu un deficit de cel mult două milioane; iar la 1891 cu un plus de mai multe milioane.

Discursul lui Tisza a fost întâmpinat de „Eljen“-uri sgomotoase.

Ședința se ridică la oarele 1 d. m.

Cronică.

Numiri. Ministrul de finance a numit: pe practicantul de contabilitate Iuliu Moldovan de oficial de dare cl. III în mod provizor la oficiul de dare din Zombor, și pe practicantul de contabilitate Gaspar Laub de oficial de contabilitate cl. III la direcțiunea domeniilor din Timișoara.

Bancnotele de cinci floreni. Cetim în „Wiener Zeitung“ următoarea incunoscintare: „Ne aducem aminte, că schimbarea bancnotelor de cinci fl. v. a, cari poartă datul de 7 Iulii 1886“, conform unor dispozițiuni cuprinse într'o publicațiune cu datul de 23 Septemvrie 1881, numai cel mult până la 31 Decemvrie 1887 va dura, iar de aici încolo va înceta cu totul schimbarea și valoarea acestor note de stat și nu vor mai fi primite din partea ministeriului c. r. de finance din Viena.

Camera de comerț și industrie din Cluj comunică celor interesați catalogul acelor advocați români din România, cari cunosc limba germană ori franceză și prin a căror intervenire se pot mai ușor înțelege cu persoanele din străinătate. Catalogul se poate vedea în cancelaria Camerei.

Aderență. Ni se comunică din Secaș (Bănat), că Românii țărani din localitate au trimis o telegramă de felicitare Generalului Traian Doda pentru scrișoarea energică ce a adresat-o președintelui adunării deputaților din Pesta și pentru apelul adresat alegătorilor sei. Mai mulți bărbăți din Secaș au luat hotărârea ca să trimită Generalului și o adresă de aderență semnată de toți alegătorii români din localitate. Am dori să ni se comunice textul telegramei de felicitare și cel al adresei de aderență.

Licitațiuni. Miercuri în 26 a. l. c. va avea loc în Sibiu licitațiunea regalilor erariale din Orlat, al căror preț de strigare e 30.000 fl. Tot elci se vor licita băile dela Oena-Sibiului, prețul ei de strigare 54.000.

Culesul viilor pe otarul Sibiului a fost Duminecă după amiază. În vreme de tot rece, câtră amiază au prins a bate vântul cu fulgi de neaur, încât culegătorii au fost siliți să-și curme lucrul lor. Mustul, precum se vorbește, e mai bun decât în anul trecut.

Copil ucis. Am adus vestea în unu! din numerii mai noi ai „Tribunei“, că în riul Cibin s'a aflat înecat un copil de vre-o doi ani. Acum s'e descoperit așa; ucigașul bietului copil e chiar mama sa însăși. Ea este Romană din Beșeuș-săseș, a venit în Sibiu la pertractare judecătorească. Inspectorul închisorii, Szabo, a băgat de seamă, că nevasta a venit dimineața cu un copil în brațe, iar seara s'a dus fără copil. Dinsa a folosit ocaziunea venirii sale la Sibiu, ca să-și ucidă băiatul; dar' a fost prinsă a doua zi, căci Szabo și-a căutat un pretext să meargă la locuința ei, și aici din vorbă în vorbă a încercat pe femeie, încât ea în urmă s'a tradat, constatându-i fapta. Tribunalul a fost incunoscintat despre aceasta, și acum mama fără inimă stă în fața legii.

Necrolog. Ioan Sterca Șiluluțiu de Cărpeneș, oficial la trib. reg. în Cluj, după un morb îndelungat, în etate de 52 ani, în 22 l. c. au încetat a viețui. În mormântarea după ritul gr.-cat. se va întâmpla în 24 l. c. la 3 oare p. m. din locuința sa, strada Linczeg nr. 5.

Maiestatea Sa și dreptul austriac în Ardeal. Maiestatea Sa Monarhul, cu ocaziunea petrecerii Sale în Cluj, a vizitat în 22 Septemvrie universitatea. Cu privilegiul acesta, s'a întins următor dialog între Maiestatea Sa și profesorul Dr. Carol Haller, care prelungă slujba de a fi profesor universitar mai are și cinstea de a fi vice-președintele „kulturgylet“-ului: „Ce obiect privește D-Ta?“ — „Dreptul privat austriac, Maiestate!“ — „O parte foarte frumoasă și importantă a științei iuridice“ și se Maiestatea Sa — „Da Maie-

state, cu deosebire în Ardeal, unde deja și acum se mai aplică“. La aceste Maiestatea Sa a răspuns: „Da; chiar pentru aceea, ar trebui să fie doi profesori pentru acest obiect“. Dr. Haller a îngălbinit odată, ear' senatul universitar a devenit în confuziune, deoarece nu este un al doilea profesor la universitate și în urmă nici nu este loc și trebuință, căci și așa acest obiect numai o catedră poate se aibă. Dar' acum eată minune! apare în foaia oficială o incunoscintare, că Dr. Benjamin Zsögöd e numit prin deciziunea Maiestății Sale de profesor de drept austriac privat la universitatea din Cluj. Dr. Haller a uitat poate de cuvintele Maiestății Sale și va fi stând mirat de numirea noului profesor, dar' Maiestatea Sa știe de vrea, știe de ce se sistemeze la universitatea din Cluj două catedre de drept austriac privat!

Doi candidați. Cetim în „Universul“ din Bucuresci: Până acum s'au pus înainte doi candidați pentru cercul Caransebeșului: Unul, un băl actor Mehadia, Carol Tatartzy, astăzi ardeșdăul băl delă Mehadia. Vorbind despre această candidatură, diarul oficios din Viena „Fremdenblatt“ o ia în zeflemea. „Actorul de băncile junilor cecchi din parlamentul austriac — dice el — nu va avea, precum se vede, să mai aștepte multă vreme până să-și găsească în parlamentul unguresc un tovarăș de profesiune.“ Alt candidat, pe care un diar unguresc îl numește „candidatul sigur pentru cercul Caransebeșului“, ar fi, se dice „judecătorul Pușcariu, fiul membrului dela curtea de căsație Pușcariu.“ Nu șcim ce se credem încă despre această candidatură; e cam greu de admis însă că un Român, ori-care ar fi el, ar primi rușinea acestei candidaturi; chiar lipsit să fie de orice simț de cinste și datorie, atât de imprudent tot nu va fi să se expună gratuit și la disprețul conaționalilor sei, și la o cădere sigură. În sfârșit, vom vedea.

La tribunalul din Arad, ne spune „Ar. Közl.“ s'au îmbulzit prea din cale afară procesele criminale. În urma neobositelor vâsluie gal neobositului judecător Română Pagubă, tribunalul a hotărât, ca pentru pertractarea acestor procese să se fi-zeze trei zile pe săptămână și anume Marți, Joi și Sâmbătă.

Fală goală. Cu ocaziunea venirii Maiestății Sale Monarhului în Cluj, vestitul oraș-lăgân al „kulturgylet“-urilor a spesat 25.000 fl. ca să-și facă Clujenii cheful, și să arete lumii ce pot ei și cine sânt! Acea mii de floreni, cari au contribuit la sporirea sărăciei și necazului clasii de rând a poporului, au fost împrumutate de „domnii Clujului“ din filiala băncii naționale, și au să fie plătite în rate, până în anul 1898. Dece ani de foame pentru o fi de fală!

Maghiarisare. Maghiarii pentru-că să-și sporească națiunea, și-au pus în gând să maghiarizeze pe arestanții români, silindu-i să învețe carte ungurească. — Aoleo, mămițico!

Baronul de Weber, guvernatorul arhiducatului Austriei-de-sus, a fost pus în retragere. I-se reproșează de a fi tolerat în prezența sa la Linz întrunirea unei adunări catolice pentru reînființarea puterii temporale a Papei.

Timpul în Brașov. Din Brașov ni se scrie, că de câteva zile ploare într'una în părțile Brașovului. Timpul e foarte rece, așa că de ați dimineața ninge chiar. Pe dealurile dimpregiurului Brașovului s'a prins binișor zăpada.

Academia română ne trimite ultimele sale broșuri: Apărătorul de trăsnet, de Em. Bacalogic; A treia sesiune a Congresului geologic internațional, de G. Ștefănescu; Petroleul în Carpați, discursul de recepțiune al dlui Cobălcescu.

Dl T. Maiorescu va începe prelegerile sale la universitatea din Bucuresci Sâmbătă la oarele 5 până la 6 și jumătate, continuându-le în fiecare Sâmbătă la aceiași oară. Dl Maiorescu va vorbi despre Istoria filosofiei germane în secolul al XIX.

Manevrele din România. Tema manevrelor care au început Vineri la Focșani este următoarea: Un inamic având 8 regimente de infanterie, 6 baterii de artilerie și 4 regimente de cavalerie este presupus, că vine dinspre Băcău. Primele trupe disponibile, 10 batalioane de infanterie, un batalion de geniu, 4 regimente de cavalerie și 5 baterii de artilerie se pornesc din Râmnic la Focșani spre a-l întâmpina și având ordin să reziste cât mai mult până ce le va sosi ajutoare. Inamicul va fi figurat de 1 escadron de cavalerie, al cărui fiecare pluton va însămma un regiment, și o baterie de artilerie, al cărei fiecare tren va însămma o baterie. Diua l. 8 Octombrie. Trupele se vor afla la 10 dimineața în poziția următoare: Infanteria și artileria între Putna și Gârla-morilor, în coloane de marș gata a se pune în mișcare în spațiul cuprins între Făurei și Preceșteni. Cavaleria spre Șușița călare pe șoseaua Focșani-Mărășesti. Inamicul va avea eclerorii sei răspândiți pe marginea pădurei Mărășesti. Manevra va începe prin pănerea în mișcare a divisiiei de cavalerie, care va da atacul și vedând infanteria inamică se va retrage descoperind frontul divisiunii de infanterie, care intră în luptă. Însă ea găsindu-se în față de forțe superioare începe retragerea, până la satul Făurei, până unde este urmărită de inamic. Diua a 2-a. 9 Octombrie. Poziția dela Făurei-Preceșteni, care a fost întărită este atacată din nou a doua zi de inamic. Apărarea considerând, că poziția nu se mai poate

Îi secuestrează în odae și aprinde un mangal, hotărâtă să moară cu dînsul după-ce i-a cântat:

Adio, ah! nici odată,
N'am creșut că pe pământ
A mea inimă 'ntristată
Va roști acest cuvânt . . .

Goulistan însă, cu desăvârșire nesimțitor, sparge un geam, profită de cinci minute repaus spre a lăsa în locul său pe un prieten și fuge.

De aci înainte, năbădăile Cleopatrei merg crescende; se pune în urmărirea lui Bigarel, dă preste dînsul în casa viitorului socru, ciuștește pe ginere, ciuștește pe mireasă, ciuștește pe toată lumea, se preface că e nebună, cântă romanțe din opere italiene, joacă cancan, acasă pe Goulistan de omor, în sfârșit face atâtea și atâtea, în cât necredinciosul Bigarel renunță la mâna domnișoarei Eusebia.

Prietenul său Lardèche o ia de soție și Bigarel se căsătorește cu Cleopatra făgăduindu-i douăzeci și cinci de băți pe zi.

După-ce am ris cu poezii în timp de două ceasuri, și după un *entre-acte* cam prea lung, ne-a venit rîndul să asistăm la o reprezentație cum rare-ori am vădută la teatrul național.

Fără dorință de a lăuda, fără precauțare de a face reclamă în folosul artiștilor noștri dramatici, trebuie să recunoașcem, că „Frica de bucurie“ — *La joie fait peur* — a fost jucată în perfecție.

Ce multă tinerețe, ce delicateță de simțire, ce poetică gândire în această comedie, și ce bună interpretare!

Subiectul piesei, îl poți spune în două cuvinte, căci restul nu e decât o analiză amănunțită a diferitelor faze, prin care trece inima începând dela durerea adîncă până la bucuria nebură.

D-na *des Aubiers* crede, că fiul său a perit într'un naufragiu; credința sa se rădămă pe atâtea fapte, pe atâtea dovezi încât nu mai poate avea nici o nădejde. Fiul său n'a perit însă, el se întoarce și toată cestiunea e: cum să se anunțe mamei această scire; prin ce meșteșug să fie pus fiul în față cu mama sa, fără-că s'gduirea morală să nu o ucidă? Bucuria nu omoară, eată concluziunea acestei delicate scrieri.

Pecat că sala teatrului național n'a fost plină ieri seara, peccat că n'au putut rezuna mai sgomotoase și călduroase aplause, căci bine erau meritade de doamnele Euf. Popescu, Aristița Manolescu, de domnia I. Petrescu și Gr. Manolescu.

Rolul cel mai greu de susținut până la sfârșit era fără îndoială acel al d-lui I. Petrescu — bătrînelul servitor Noel, — la care risul se îngănă cu plînsul în timp de o oară.

Am vădută odinioară *La joie fait peur* la Comedia franceză și mărturisesc cu o adevărată fală pentru noi, că Thiron nu juca rolul lui Noel mai bine decât Petrescu, și că toți ceilalți artiști de ieri seara puteau fără frică să joace în față publicului ales al comediei franceze.

Nădăduiesc că Frica de bucurie se va mai juca, și că un public mai numeros va adevăr spusele mele.

(„Epoca“.)

D. R. R.

țină va ordona retragerea. În timpul acesta va sosi cu calea ferată o baterie călărească, care va descinde în drum și va veni în grabă pe linia de așteptare. Aceasta va fi semnalul, ca ajutoarele cavaleriei amenință retragerea inamicului. Lupta se va termina aci.

Un medic al armatei austriece a sosit, spune Epoca, în capitala României, însărcinat de guvernul său să studieze epidemia de conjunctivită granuloasă, care a izbucnit în regimentul al 2-lea de linie.

Dinsul a și vizitat bolnavii, cari se află în unele sale dela spitalul militar.

Convenția română-sârbă. Negocierile private ale încheierii unei convenții între România și Serbia sunt ca și terminate. Guvernul român a expedit astăzi proiectul respectiv al convenției.

Falimentul băncii Disconto în Lipsa. Cu privire la falimentul băncii Disconto din Lipsa se scrie, că falimentul a fost provocat prin neregularitățile directorilor Winkelman și Ierusalini. Banca Disconto trecea de mai mult timp ca puțin solidă, dar nimeni nu credea că va izbucni atât de repede o catastrofă. Era bățător la ochi, că la 17 ale curente se ținu grabnic o ședință a consiliului de administrație, despre care se răspândeau din Lipsa cele mai nelinștitoare sciri. Dela această ședință lipsind directorii Winkelman și Ierusalini, se presupunea că ei au fugit din Lipsa. Amândoi au jucat foarte mult la bursă în valori rusești și au avut în lunile din urmă pierderi colosale, fiindcă în urma campaniei financiarice germane efectele de valoare ale Rusiei suferise foarte mult. Cât de mult sunt atinse instituturile financiare din Lipsa prin acest faliment încă nu se știe. Acțiunile Disconto, care mai deunăci notau 303 mărci, astăzi au scăzut la 30 mărci.

Un rege tras în judecată. Dilele trecute tribunalul județului Ilfov din România a avut să judece un proces interesant. Regelui Milan al Serbiei i-s-a intentat un proces din partea doamnei Ștefănescu din București, pentru datorile, ce tatăl Maiestății Sale sârbesci le-a lăsat neachitate. Tribunalul Ilfov însă a hotărât, că nici un suveran nu poate fi chemat înaintea tribunalelor din România. D-na Ștefănescu, reclamanta în această afacere, nemulțumindu-se cu hotărârea tribunalului, a adresat următoarea scrisoare, — pe care o reproducem după „Universul”, — dlui colonel Ștefan Pandelici, adjunctul regelui Milan. „Domnule, — Vă rog să declarați, dacă cu ocazia venirii mele la Belgrad, anul trecut, M. S. Regele Milan, ca răspuns la audiența pe care i-am cerut-o, n'a declarat prin d-voastră, că va achita datoria M. Sale către mine, plătindu-mi chiar cheltuielile de călătorie la Belgrad. — M. Sa mi-a comunicat, că această plată mi-se va face prin dl Al. Catargiu în București; dl Catargiu susține, că poliția este plătită, pentru care îl rog să mă protegă. M. Sa, cu înalte sentimente de dreptate cu care e înzestrat, va recunoaște de sigur dreptatea cererii mele și nu se va folosi de hotărârea tribunalului de Ilfov. Primiți asigurarea considerației mele deosebite. Maria Ștefănescu.”

O mărturisire dureroasă pentru Nemți. „Deutsche Heereszeitung”, organul ministerului de război al Germaniei mărturisese o mare suferință ca repetiție Lebel are o mare superioritate asupra pușcii Mauser transformată în pușcă cu repetiție, pe care o au Germanii. Acest fapt constată, că Germania este obligată a recunoaște la actualul ei armament și a adopta o pușcă cu un calibrul mai mic. În urma acestei sciri, emoțiunea e mare în Germania.

Expoziții. S'a hotărât, — după-cum se scrie din Paris, — că odată cu expoziția universală din Paris dela 1889 se va deschide și o expoziție retrospectivă a muncii și științelor antropologice, al cărei scop principal va fi să se arete în trăsături generale — cu documente și monumente autentice, — diferitele faze, prin care a trecut geniul omenesc.

Turburări în Paris. 2500 de anarhiști, ținând un meeting în sala Favié ca să protesteze în contra condamnării la moarte a anarhiștilor din Chicago, au fost atacați de 150 de agenți de poliție.

Un anarhist atacat de trei agenți, a scos revolverul și a tras. Polițiștii au scos și ei revolverele și au tras; alți agenți au început a lovi în multime cu sabia. Gloanțele agenților sburau în toate direcțiile și loveau pe femei și pe trecători.

Doi agenți ai poliției au căzut și au fost duși la spital. Numărul cetățenilor răniți e încă necunoscut. S'au făcut trei arestări.

Guvernul din Belgrad, a invitat pe guvernul din Cetinje să nu mai libereze pasapoarte Muntenegrenilor, cari voesc să emigreze fiindcă în Serbia nu este loc unde să se așeze.

Emigranții bulgari. Intre fugarii bulgari se observă de câteva zile o mișcare mai mare la granița sârbă; ei au de gând să năvălească în teritoriul bulgar. Fugarii cutreeră satele sârbe limitrofe și declară pe față, că vor ataca picheturile bulgare dela frontieră. Pentru prima oară fugarii operează pornind din Serbia. Serbia a asigurat pe guvernul bulgar, că nu va suferi o asemenea agitație. De asemenea și Poarta a promis, că va supraveghea strict granița. Și

România urmărește cu atențiune mișcările energice în vîrf de cînt hotelul și locuri de petrecere frumoase.

Fapta unui nebrău. Pe când preotul Michele Spuntaceli celebra liturgia în biserica din Orsara, o comună aproape de Roma, deodată un moșneag de șeptzeci ani, cu preotul Bonassise, năvăli cu un pumnal asupra preotului și îl ucise dându-i șeptesprezece lovituri. Mulțimea încremenită de groază nu și-a putut veni la timp în fire spre a interveni. De bună seamă, că făptuitorul e cu mințile sdruncinate.

Electricitatea individuală. Un experiment foarte interesant se poate face în zilele friguroase, cari nu mai sînt departe.

E vorba de un fenomen electric ciudat, care se poate experimenta cu multă ușurință în următoarele condiții: afară să fie frig, dar uscat; în casă o căldură destul de simțită și aerul tot uscat; un covor de lână deasă pe jos; încălziminte foarte uscată cu talpa subțire; vestimentele de lână sau de mătase.

Persoana, care vrea să facă experimentul se umble ușor în toate direcțiile, frecând covorul cu picioarele; în scurtă vreme, cu desăvîșire electricizată, va pute scoate scînteii, atingînd obiecte de metal cu vîrfurile degetelor.

Dacă în momentul experimentului, o persoană străină ar intra în casă și dacă persoana electricizată i-ar atinge mîna, cea dintîia se simte sguduită ca la contactul unei mașine electrice.

Femeile și copiii isbutesc mai bine cu această experiență.

Revolta rezerviștilor în Algeria. O depeșă din Coleah anunță, că rezerviștii suavi s'au revoltat din cauza rîului tratament. Rezerviștii durmiră trei noapți în corturi fără a fi sub ei paie și coveturi. Reclamînd comandantul, acesta făgădui, că le va îndeplini cererea. Veședii ei, că cererea nu li s'a îndeplinit, rîsturnară corturile, începînd să cînte „Marseilles” și să cînte: „Trăiască Boulanger!”

Construirea canalului corintic, după cum sună cele mai nouă informații, are să fie gata cu totul cătră finea anului 1891. Întărirea lucrurilor și a săpăturilor canalului a fost neprevădută, căci s'a dat de o pătură de margă foarte groasă, care a împiedecat mult mersul lucrului. Până în 31 Decembrie 1886 era săpat deja pămînt într-o cantitate de 2,250.000 metri cubici. Spesele până acum se urcă la 15 milioane franci, dar se vor ridica încă cu 30 milioane, până se va delătura pedeca preste care au dat.

Moda cea din urmă. Sesonul actual este unul de surprindere pentru lumea femeiască din Paris. Stăpînitorii modei au decis, că frumusețile seculului slab să se împodobescă cu negru pe timpul cel mai vesel al anului. Rochii, plălării, mînuși, evantali, garniturile capului, toate sînt de culoarea neagră, și se ăce, că și decorurile saloanelor de baluri vor fi negre. De pe acum ne putem închipui, că multe din frumusețile Parisului se vor simți cuprinse de fiori la întreaerea într'un salon, în care se aștept la plăcerile vieții. Se vede, că moda s'a decis a purta doliu pentru toate neroziile din trecut!

Un nou aparat pentru inunadat scena în cas de incendiu a fost experimentat la teatrul municipal din Nisa. Experiența a reușit pe deplin.

Bibliografia. „Amicul Familiei”, unicul ziar român beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrații. Apare în 1 și 15 a fiecărei luni, Nrii 19—20 sînt de următorul cuprins: Timoteiu Cipariu (1805—1887). Imormentarea lui Timoteiu Cipar. Strada Carmen-Sylva, roman de Teochar Alexi (continuare). Lăsațime! poezie de V. B. Munteșcu. Stîna de vale (urmăre). Calătoria împregiului pămîntului în optecile de zile, de A. d'Emery și Gules V. Literatua provincială, de Dr. Gregoriu Silasi. Pe albonul Litiției M. poezie de G. Simon. Economia domestică de I. Dariescu. Diverse.

— „Preotul român”, de I. Dariescu, școlastic și literar. Apare odată pe lună în Gherla. Anul XIII. Nro 10. Conținutul: Timoteiu Cipariu. Imormentarea lui Timoteiu Cipariu. Discursul funebru la înmormentarea lui T. Cipariu de Dr. I. Rațiu. Alt discurs funebru la mormîntul lui T. Cipariu de I. German. Dămnețiasca liturgie a sf. Crisostom. Gradurile ierarhiei ecleziastice. Din istoria despărțirii bisericilor. Varietăți.

Amintiri din America.

Sub acest titlu distinsul Dr. N. Mănolescu din București, publică mai multe articole interesante în „Voința Națională” din cari reproducem:

Excursiunea la Niagara. — Vineri, 31 August, 6 oare p. m., două trenuri exprese sînt la dispoziția medicilor străini; fiecare dintre acestia primise un plic, în care găsisse bilete de drum de fier, ducere la Niagara și întoarcere și un caet cu cupoane pentru trei dejunuri, trei prînzuri, hotel și trîsură în tot timpul Duminecii la Niagara.

Trenurile, sleeping-cars, au mers toată noaptea și Sâmbătă, până la 8 oare p. m. când am ajuns la Niagara.

În drum însă ne-am oprit la un orașel, Wikin, lîngă care sînt nise grate, cascade și munți, demne de vizitat. — Printr'o crepătură într'un mare munte ne-am urcat pe scări arti-

ficiale, în timp de cel puțin 1 oară și jumătate până în vîrf unde sînt hotelul și locuri de petrecere frumoase.

Niagara este un orașel, care are 70.000 locuitori, vesel și frumos. — Intre celele are hoteluri mari, cari se întregesc de curioși voiajieri ce vin din toată lumea ca să vadă cascada.

Localitatea cascadei aparține statului, care a espropiat-o, pentru-ca să evite speculele ce se făceau.

Cascada consistă în căderea apei, despre un șef, care este în nivelul locuințelor vecine, într'o prăpastie îngrozitoare, de formă semi-circulară și care apoi se continuă în formă de albie de rîu, în care curge apa cădută.

Lacul Erie este originea apei ce formează cascada, ear' Ontario o primește.

Curgerea apei înainte de cădere este foarte repede, după cădere imediat este foarte lină, din cauza lărgimeii albiei în care curge; aici un vapor mic manevrează toată ziua, plimbînd pe curioși.

Mai departe însă, albia strîmîndu-se, curgerea apei devine earăși foarte repede; curge cu atîta iuteală, că valurile lovite de stînci sar mugind în atmosferă, ear' aceasta trimite vibrațiunile lor departe până în maluri.

În această parte s'au încercat înotători abili ca să treacă apa cascadei și dintre cari unul s'a înecat.

Grandiosul se vede în tot cursul acestei ape, însă cel mai mare este la cădere. Aceasta sa face pe marginea semi-circulară a prăpastiei; ea privită din toate părțile nu presintă același aspect și nu are o continuitate, din cauză că în albia rîului, înainte de cădere, sînt insule stîncoase acoperite de pădure și una dintre acestea, cea mai mare, se întinde până în marginea prăpastiei, unde întrerupe continuitatea circumferențială a apei care cade. — Partea despre apus, numită căderea Americană (American Falls) este mai mică și ca întindere circumferențială și ca cădere de apă; partea despre răsărit, numită cădere în formă de potcoavă (Horseshoe Falls) este cea mai mare și ca întindere și ca cădere.

Prima parte se poate mai bine observa, atît din față cît și din latură ei dreaptă.

În această parte se poate chiar atinge cu un baston coloana de apă care cade, atît se poate cineva apropia.

Apă rîului înainte de cădere are fața neagră, ușor spumîndă din cauza loviturii curentului de stînci, cari se ridică în mare număr de-asupra lui.

Din momentul căderii însă, coloana de apă, străbătută de lumina solară, își schimbă fața, devine verde deschisă, de o frumusețe smaraldică, ear' pe supra-fața coloanei se desfășoară o mișcare viuă de spumă sub formă foarte variată.

Coloana de sus până jos se poate asemăna cu o masă enormă de smarald deschis, pe supra-fața căreia joacă ghirlandă de flori de sticlă.

Aspectul acesta, cel mai comun, variază, încă sub schimbările luminei din timpul zilei.

Diferente substanțe, cari vin în apa rîului, se par încrustate în cea masă smaraldică transparentă, cu care fuge și dispare în prăpastie.

Am vădut butoaie de coloniale aduse de apă, cari un moment s'au observat în cea coloană, dar' cari după două secunde își arătau doagele în vîltoarea căderii.

Apă în cădere nu face decît un șuerat dulce, abia perceptibil, în locul căderii însă se aude un șgomot înfiorător.

Din lovirea apei cădute, de stînci din prăpastie, nu rezultă numai acel șgomot; ci se mai ridică un nor de apă în pulbere, care ajunge până la nivelul superior al căderii.

Acest nor de apă, și spuma ce acoperă vîltoarea se opun mult privirii în locul de jos al căderii.

Partea a doua a căderii, cea despre răsărit, (Horseshoe Falls) cel puțin de două-ori mai mare în circumferență, are aspectul mult mai îngrozitor, ori nu se poate observa din apropiere din cauza apei ce aruncă în toate părțile din vîltoarea căderii și răspîndesc în atmosferă un vuet cînturător. În adevăr nori de pulbere de apă, care se ridică de pe stîncile de prăpastie, sar în sus, până trec cu mai multe decimi de metri deasupra nivelului superior al cascadei; aceasta se vede prin norul alb, care din prăpastie se continuă prin atmosferă și prin un burat etern în apropierea cascadei. — Eacă un loc în care plouă fără întrerupere!

Curioșii vizitatori pot să se coboare în unele părți sub căderea apei.

Acest lucru l'am făcut și noi și am putut încâtva vedea cascada și pe fața ei inferioară.

(Va urma.)

Varietăți.

(D'ale nemuritorilor.) Bayle avé convulsioni când audea șgomotul apei înădrat' un cep. Cînd o genă desema înădrat' un cep cel mai mare.

Buffon lucra cu manșete de dantelă. Mézery nu lucra decît cu o candelă în ziua mare.

Malebranche vedea nîncetat o muscă în vîrf al nasului seu.

Cardinalul Richelieu era nîncetat neungiuat de pisică.

Pascal credea că alături cu el vede un abis. Bourdaloue cânta o arie din violină mai nainte de a se sui la tribună.

Bossuet pentru a învoca inspirațiunea ședea într'o cameră friguroasă; ear' capul învelit cald.

Musicalul Sarti nu compunea decît în întunec.

Cimarosa pentru a se așeza căuta lumină și șgomot.

Paesiello nu se inspira decît cufundat în pat.

Caraccioli avea frică de un zimbet. Crebillon compunea poesile sale avînd corbi pe masă.

D-na de Deffaud dormea ziua și veghia noaptea.

Mébul punea pe instrumentul seu de piano un cap de mort.

Turgot nu lucra decît după-ce mîncase bine.

Schiller înainte de a compune ceva și punea picioarele în ghiață.

Girodet iubea să lucreze noaptea. Când inspirațiunea îi venia, se scula, aprindea luminările, punea pe cap o pălărie mare acoperită cu luminări mici de ceară și apoi desemna.

D-na de Staël nu putea dormi decît în vîltoarea vîntului printre sălcii.

Walter Scott nu putea recita lecțiunile sale decît avînd între degete unul din nasturii hainelor sale.

Casimir Delavigne compunea preumbându-se și făcea toate poesile sale în memorie.

(Crime misterioase pe Dunăre.) Cetim în „Telegraphul”: Intregul oraș Giurgiu e emoționat prin niște șgomote, cari circula în privința unor crime misterioase ce s'ar fi descoperit.

Eată în resumat cele ce se povestesc:

Prin portul Giurgiu trec de obicei mulți lucrători străini, cari după-ce și-au agonisit în țeară o sumă de bani oare-care se întorc la căminele lor. La debarcaderul din oraș acestia sînt întimpinați de un receptor, care verifică documentele celor ce pleacă, încredințându-se de au achitat sau nu dările cătră stat; cei cari sînt opriți de a-și plăti bălului în regulă nu sînt opriți de a-și lua călătoria, ear' cei cari n'au cuitanțe sînt îndreptați la cassierie.

Pentru a se strecura fără a plăti imposita, lucrătorii s'au înțeles de mult deja cu un samsar, care pentru o sumă mică, îi expeda noaptea încolo de Dunăre. Această expedițiune se face în următorul mod: o lustru îmbarcă pe lucrătorii și-i debarcă la un ostrov românesc, de unde îi iau niște Turci pentru a-i duce la Ruscicu.

Acești Turci însă în loc de a duce pe lucrătorii la Ruscicu, de obicei îi debarcă pe o insulă bulgărească, unde îi ucideau și îi prădau.

Se ăce, că acest negoț sângeros se practica de mult deja.

Dar' eată, că săptămîna trecută printr'o întîmplare fericită teribila bandă de tâlhari s'a descoperit.

Un lucrător a fost debarcat de samsarul în cestiune, Turcii l-au debarcat după obiceiul lor pe insula bulgară, unde îl înjunghiară. Nenoroicitul strigă sub cuțitele asasinilor. Strigătele victimei au fost auzite de o sentinelă bulgară pe malul bulgar. Soldații deteră de știrea ofițerilor, însă în curînd totul s'a liniștit pe insulă și barca cu soldații, care era să plece, esită de a merge, creșdînd că alarma a fost dată.

Turcii în scurt timp părăsiră insula. De odată niște strigăte noi se auziră, atît de sentinelă cît și de Turci. Barca cu Turci se îndreptă spre insulă de sigur pentru a isprăvi cu victima; însă cînd asemenea pleacă spre insulă.

Acî ăcînd se iarbă, soldații au ăorit pe un om, plin de sânge, care înainte de a muri le povestî tot.

Se ăce că o anchetă mixtă, trimisă atît de autoritățile bulgare cît și de autoritățile noastre este sesizată de afacere. Dl procuror-general Populeanu a fost la Giurgiu unde a anchetat faptul.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Viena, 24 Octomvrie n. Milan a făcut Maiestății Sale și părechii moștenitoare o vizită de adio. Astăzi pleacă.

Dortrecht, 24 Octomvrie n. Conte de Paris a dat un dineu. Numele participanților se ține în secret. Au sosit noi vizitatori; toate otelurile sînt ocupate. Se pare că adunarea are un scop mult mai serios, decît o simplă convenire amicală.

Paris, 24 Octomvrie n. După scirile jurnalelor, ași s'a subscris convenția între Anglia și Franca cu privire la neutralizarea canalului de Suez. Convenția s'a prezentat și celorlalte puteri.

Londra, 24 Octomvrie n. Mai multe mii de lucrători s'au hotărît a se adresa la guvern pentru lucru.

Redactor responsabil: Adrian Cașolțanu.

Economic.

Inul.

(Urmare și fine.)

Sămănarea, grăparea și tăvălucirea, în luna lui Martie, Aprilie și începutul lui Maiu, în un pământ de luncă, gras, odihnit sau spart numai de un an de țile și foarte înmărunțit. Cu cât acel pământ va fi mai bogat în fosfate și silicate alcaline cu atât va da rezultate mai bune. Acest pământ trebuie ogorit foarte adânc de cu toamnă și boronit primăvara, și numai după o trecere de câțiva ani să se mai semene în același loc inul.

Plivitul e foarte trebuincios când locul a eșit buruenos. Se plivesce îndată-ce inul a crescut de vre-o 4 degete.

Recolta inului se face când începe a îngălbeni; când se lasă ca să se coacă sămânțele prea tare, fuitorul își va pierde din calitate sa. Când se cultivă numai pentru sămânțe trebuie a se lăsa până-ce încep a cădea foile, ear' când se dorește o ață foarte subțire să se recolteze, ca în Silesia, când începe a înflori inul.

Inul se smulge, se scutură pământul de pe rădăcini, se face mănuchi, se lasă a se usca, pe loc sau mai bine în șoproane, și se bate.

Dacă proprietarii mari și arăndași s'ar decide a cultiva inul ca plantă oleaginoasă, recoltarea nu 'i-ar costa nimic, căci sătențele bucu-roase ar fi a se însărcina cu smulsul, adusul și bătutul mănuchilor în schimbul laorului ce îl vor topi, melița, pieptena, toarce și țese pentru trebuințele lor proprii, având astfel, dacă nu o îmbrăcăminte mai trainică ca cea de cânepă, dar' mai fină ca aceasta și mult mai trainică ca cărpăturile ce iau din orașe.

Ca plantă pentru fabricarea uloiului, inul e foarte prețios și întrebuințat la arte, medicină, industrie și întră până și în compunerea cernelei de tipar; uloiul de in pentru vâpsitul scândurilor e cel mai bun, fiind cel mai sicativ.

Sămânța de in uscată cuprinde:

11,265% uloiul; 0,146 ceară; 2,488 un fel de reșină moale; 0,550 materie reșinoasă colorantă; 0,926 substanță gălbue sămănând cu taninul; 6,154 gumă; 15,12 mucilag vegetal; 1,28 scrobeală; 2,932 gluten, 2,782 albumină; 10,884 extract de zaharin; 44,382 acoperământ. Se mai

găsește acid acetic liber, puțin acetat, sulfat, muriat de potasă, fosfat și de sulfat de calce, fosfat de magnezie și silice.

Inul se cultivă și în grădini ca plantă in-podobitoare cu florile lui. Inul pereneal cu floarea albastră (Linum perenne) care e vivace, e comun, dar' florile sale deși se trec repede, se succedă multă vreme. Una din gravurile colorate din acest număr înfățișează.

Inul cu floarea roșie anual, înfățișat de gravura colorată din numărul trecut, (Linum grandiflorum), e foarte viguros și înflorește mult și foarte frumos, încât în Franția se socotese ca o una din plantele cele mai prețioase pentru împregiurul bradelor de flori. „G. S^a“.

Piața din Brașov, 21 Octom. Grăul hectolitra fl. 5.20, grâu mestecat fl. 3.50, sâcara fl. 3.30, orș fl. 3.30, ovș fl. 1.60, cucuruzul fl. 4.20, mălaiul fl. 4.80, mazerea fl. 5.80, linteia fl. 6.80, fasolea fl. 3.80, crumpenele fl. —.75 carnea de vită p. kilo 32 cr., carnea de porc 40 cr., carnea de berbec 24 cr.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiile efectuate în 10 Octomvrie v. 1887.

Table with columns: Vânzătorii, Cumpărătorii, felul, hectol., greut. libru, prețul lei în aur. Rows include Vamvuri, Vrioni, Politi, Haracopolo, Nicolaidi, Vasmagidi, Grosovici, Cohen, Sasu.

Bursa de București.

Table with columns: Casa, Ultim. Rows include Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, Oblig. de Stat. C. F. R. 6%, Renta rom. (Rur. conv.) 6%, etc.

Table titled 'Schimb' with columns: Location, Date, Price. Rows include Londra 3 luni, Paris 3 luni, Berlin 3 luni, Viena, Agio.

Bursa de Budapesta

Table with columns: Item, Price. Rows include Rentă de aur ung. 6%, Rentă de aur ung. 4%, Rentă de aur ung. 5%, etc.

Bursa de Viena

Table with columns: Item, Price. Rows include Renta de aur ung. 6%, Renta de aur ung. 4%, Renta de aur ung. 5%, etc.

Cursul pieței din Sibiu

Table with columns: Item, Price. Rows include Hartie-monetă română, Lire turcesci, Imperiali, Ruble rusesci.

LOTERIE.

Tragerea din 22 Octomvrie st. n. Budapesta: 2 80 6 39 79.

Advertisement for W. Pisterer, Sibiu, Piața mică Nr. 9. Includes images of shoes and text: 'bogat asortatul seu deposit de ghete în marfă excelentă cu prețuri foarte moderate'.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1887.

Large railway schedule table with columns for routes (Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, etc.) and train times. Includes a note at the bottom: 'Nota: Numerii incuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.'